

ОЧІ ТЕМНО-СІРО-ГОЛУБІ

Сподобались мені колись твої
Виразні очі темно-сіро-голубі,
Коли співали в травні солов'ї -
Так пасували дуже до лиця тобі.

Як кольори в весняному струмку,
Притягували силою із глибини,
Вони були, мов зірочки бузку,
Й мені коштовними здавалися вони.

В тих темно-сіро-голубих очах,
Мов в дзеркалі душі твоєї, в глибині
Сміливий риск виднівся крізь острах,
Як з темної золи поблискують вогні.

Я закохався в них на риск і страх,
І згодом виявилось, на все життя,
До старості розгадував в очах
Все нові, наче грані, дивні відкриття.

Тепер лиш часто згадую тебе
Вдивляюся в портрет подовгу на на стіні,
І жаль у закутках душі шкребе,
Бо рано згасли у очах твоїх вогні.

Дата написання вірша: 2022-01-11